

členem KAN, K 231 a nepodpojal jsem žádnou výzvu či resoluci, a tak jsem posléze neměl co odvolávat. V r. 1970 v prosinci jsem byl povolán pro značně angažovanou práci v Kolínskému muzeu. V l. 1968/69 jsem se za stížených rodinných podmínek (narození dítěte v. 1967 do nepřehledného bytu 1+1, nemocí dcery i manželky a péče o starší otce, v jehož bytě jsme yáčekni byli) připravoval k dokoučení vysokéhoškolského studia. (1. státnice říjen 1968, diplomová práce v průběhu listopadu r. 1968 do léta 1969, 2. státnice říjen 1969). Počas na jaře 1968.19 jsem v atmosféře tehdejší doby vstoupil do Čs. strany socialistické, ale koncem r. 1970 jsem s ní vystoupil, jednak proto, že moje členství bylo pasívní, jednak proto, že jsem po zapuzení převážně křesťanské na mém tehdejší pracovním místě v muzeu v Kolíně dospěl k názoru, že mé členství v nemarxistické straně není pro mne jako historik, angažovaného v muzejní práci, nadále vhodné.

Moje manželka se politických akcí rovněž nezúčastňovala a žádná organizace nevstoupila, resoluce různých skupin podle svého vzoru nepodpisovala. Ani naši rodiče, ani manželčin bratr se podobných akcí naprosto nezúčastňovali.

Po ukončení studií a přechodného pracovního poměru na Filozofické fakultě UK za okolností výše uvedených, jsem 1. dubna 1972 nastoupil jako samostatný odborný pracovník - historik do Regionálního muzea v Kolíně, kam jsem denně dojížděl z Prahy. Podstatnou část mé práce představovalo pořádání výstav s tématy současných dějin a dokumentační, statické pořádání muzejních sbírek a knihovny. Z tohoto pracovního místa jsem dal výpověď k 31. březnu 1973, neboť pro zásadní spor s ředitelkou muzea, nebyla dostatečně využívána moje odborná pracovní kapacita - nahlédě k obtížnému dojíždění.

Dne 26. dubna 1973 (po drobné operaci) jsem nastoupil do n. y. Kartografie v Praze 7 jako sam. odb. referent. Náplní práce bylo řízení archivů mapových originálů, tiskových podkladů a mapových děl. Po rozsáhlé inventuře a podnětu k reorganizaci archivů jsem dostal za úkol přebudovat zcela knihovnu a po skončení tohoto úkolu jsem přešel do studijní skupiny KIS /EIS/, kde jsem dokumentačně zpracovával dopravní prvky pro mapovou tvorbu podniku. Po zrušení KIS jsem na základě domluvy ředitelů Kartografie a VÚUK přešel do VÚUK do ODIS, kam jsem nastoupil dne 1. 1. 1977 jako ved. odb. referent. Pracovní náplní bylo především zpracovávání sekundárních informací, které však pro nedostatek pracovníků ODIS se nemohly rozvinout do potřebné šíře i hloubky. Pro odchod dalších pracovníků jsem dne 1. prosince 1978 převzal řízení knihovny VÚUK v ODIS. Dne 1. ledna 1979 jsem byl přefasen do funkce Vedoucí odborný referent specialista dočasně pověřen zastupováním funkce vedoucího ODIS VÚUK, v kteréžto funkci setrvávám dodnes.